

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

TÄRNA POLKHÖGSKOLA

1690

1690

Västmanland

Det första valborgs mässan
diger, gjorde det med den här sätten

Paul Thoren

2 Sparreback, Huddinge kod.

O. and. Tärna 1921

2044

Västmanland

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

1690

Gömda
Uppslekskant av Paul Oscar
Johansson
Appel Ked

1921

Forsknings-
Forsknings-
Forsknings-
Lundberg

Gamla juloden.

Fler jul behörs lempor. De
- sa förvarades i sädesbungarun ända
tills sötiden. Då togos de fram. De vo
ro då aldedels hörda, och måste kokas
innan de åtas. Alla på gården skulle
åta utan lemporna.

Kalor breddes på golvet. Nis
på golvet, i halmen, ställdes ett in
läse med vatten. På detta ställdes
en ljusstake med keruzjorda grus.
På en del här användes bryggnade
ljos, men på andra håll skulle var och
en själv stoppa sitt ljus. Dessa gjord
sedan till gruljas med lika många gr
nar i. Den vilken ljus först brann
med skulle komma att fårt.

På julafoten, på kökken, gav man hä
- dor och kor särskild föda. Man gav den
hö och gröpe. Man gav dem också bröd och
andra godssaker. Den som gav dem sade: "Kor
är det jul haroan", tills var och en utan kor
Ljus sattes i varje fönster eller ock
- på böjor med ljus. På julmorgonen tändes
sedan dessa ljus, och gick brinnas ett på
timmar, medan folket på gården var i jul
- attan.

Efter julnatten, man böjade an
mandagen, gick man man ut härre ur jär

och i gård och håll lekstuga. Frak-
teringen bestod av kallskål och skorpa
får och tig och skorpa samt drack och
slew kallskål. Alla skulle dricka ur samma
slew.

Den salen på jultagen sken aldrig
så litet, så mycket som en "höttumba", ble
möte och sätte sig in.

Den som faktiskt mandeln i gräten på
julkärran blev först gift.

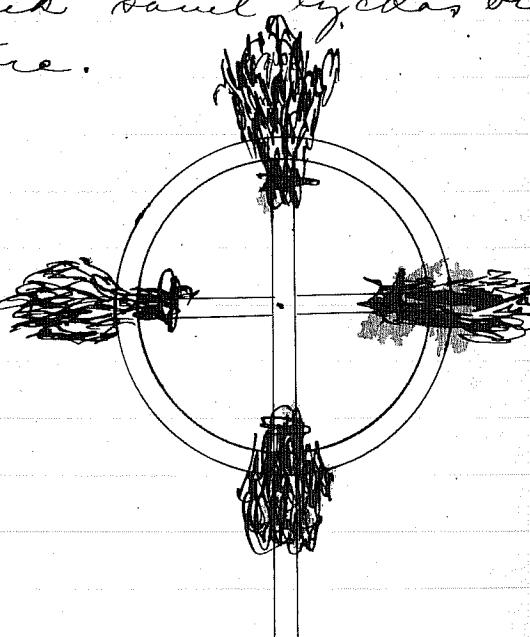
Tagen gick bort under jultagen.
Fick man frammande band man på sig
gen på dem, så att de inte själva mark-
te det, en liten pär med arka uti samt
ett par silvriga örter.

Julbandet dekades inte an på jul-
kärran. Några limpor lader på bandet,
och på dessa sattes brödkungen.

Den som var hemma från kyrka
julmorgonen matte dem som var i kyrk-
nvid hemkomsten ute på Frejgatan och
bjöd dem på glögg.

Fran kyrkan hade man kopp los-
ning hem. Den som först kom in och tog en
omorgon skulle nömligen under det
kommande året bli kök samt lyckas be-
med allt man tog sig före.

julrukar
sattes upp på nu-
-get uthusbak. Des-
sa gjordes an ett sör-
-skilt hjul, i vil-
-ket man flötade in
grauvin. Rukan
såg ut som teck-
-ningen säker visar

Under julen äldade man med
björkord till julens åra.

När den första skulle på jultagsma-
-gonen ha överlevorun utan mannskoruns
julafloss mat t.ex. potatis, lutfish, gröt,
kaka, oxar och bröd, glögg och brännvin
var överlevord tagit ut som blev kvar ut
familjen mat på julaflossen.

Då man kom från julatton, skulle
man äta, dricka och göra sig glad samt
ligga och sova i julhalmen på galöet.

Man gjorde en julkasse som lades
under jultabordet. Då man kom från julat-
-ton togs denna fram, varje medlem av
huset fick en viss köpp och så lekte man
"stekor och mämare". Denna härde hade
man gjort av man och barn på, och leken
bestod uti att alla stukte balundeska
med de osova köpparna.

En härd eller glem sattes upp
åt fäglarun. Tolya en fest lades ut på
trädgrenar eller på fönsterblecket åt
sina fäglarun.

Som ljus användes under julen
fremade tylgljus. Dessa skulle stå i
en bunke med juldricker.

Bl. 2 julnatten gick man ut i lad-
gården och gav barna mat, samt talade
om för dem att det var jul.

Man hade smä helmeddelar med
vilka man gjorde lekar.

På annandeg jul gingo jultångar
-re nu jord i gården och sjunga. Barnen
mågda utan dem sjunga sånger.

Tidens då de sjunga var mellan
kl. 10 em til 5 pm således på natten

Först gjögs utanför fönstret till
gårdspolket och nu sär och medan de slockte
sig följande:

Han frunes lamna fördig att gåck inför
sin Gud

Och du ville bliva värdig att vara Jesu brud
Se febeteådens blommor begynna spricka
Bebåda lycklig sommar och uppå vintern slut

I vissa januariet alla gävlar fram med
födje str

Lot fröjdesånger okallen inför Guds änglukor
Se aspnad ai sin dörren till kammets blickpo
Det brudgummen ville fåva sin brud till himlens ljus.

Då gårdsfälket seknat och man blev
instigit gjögs utanför dörren

Goder anorgon goder magon både herre och fru
Ti önska eder alla en fröjdfull jul.

När sam Kristus själv blev födder uti Betlehem
Se då lyste denna stjärna så vacker så rær

Tcke åra ni utgångna för att färjaude bli
Utan blote för att fina var julehaqtid.

Ti haos och en Julos men han är nu så full
Glemmissa det har han som liknar en lyx
Så ni tro han är kommen från obogen

Mäster följde fraktering, på en
del häle med rosdycker till öronmata. Sed
ej längre man flera sanger.

Guds son är född i Betlehem på dena dag
Men efter Guds egen vilhelag och vordan
käte

Han blåsser grymt att märke är han oss sön
till hjälps och tuort

Det haver från att vände av världen åter

Hick hjälten föjd om het oss aldrun varu gud
Och med de hender gör åstad med hjälten
föjd

Och folja utjärnan efter sonen är vår Guds
grds klara ljus

På vägen går att rätta till Herrans helga hu

De viss man att hedningar av Ostervalad
Som komma ifrån Medias till Betlehem
Uppslåt sina hävor med största hjärn-
taars rärelse

Och skänka honom givare: Guld, myrra, näkels

Låt oss begå och fira så vår julfest
Att Jesus njälva nu bli vår gäst vi ønska nu
Si skall oss intet frysta välsignelse i det röd
och död

Tog han vil med oss bygde sin kärlek ock sin möd

Tän jesu död låt oss var tid väl akta på
Att ej vår lampor slöckas må här Jesu död
Vår brudegymmen månd komma ate du va
ra lampor bliura må
Och ni med alla frömmes i salen få ingå
och

Ren' tänds därute mång tusende ljus
med pump ock med stöt uti rekemans has
och borden att rätter bli tango

Mitt ensamma ljus binner sakteligt ner
men stor värk i det, väl i mörkret jog se
ändå till att dikta och sjunga

Nog minnes jog barudonens lyckliga tid
med lekarnas ostull och lekarnas frid
och änglebesök i drömmens

Men varleden kom snart och led är uppsåt är
och gav den mig fröjder nog gav den mig sår
Längt fjärran jog fördes en strömmens

Du ålokliga stjärnan som lyser i kök
de troende hender i Betlehems tjäll
lys även med frid i min buring.

Och när jag ej mer min kyrpa kan slå
din glans på de dommade strångarna där
färklara att jag fått försoning

In annan var följande som diktsad
särskilt för ändamålet av en gammal
torpsgammal under Lundagård i Tiller.
Den diktsadas för 25-30 år sedan och
sjungs några år. Melodi: "Solen någon
purpur droppar,"

Fjärur långt från Österlandet
gick en stjärna ljus och klar
lyste för de oive männen
dit din fridens förste var
Fest han vilar här så ringa
uppi strö i Betlehem
oss ett glädjebudskaps bringa
och en fridens hälsning ger.

Fjän nordens kalta grävar
ut till söderus varma sol

Gjorde sången ren och klar
en den givna modens sal
som har uppgojte över jorden
för att leda syndare
liko härlig nu som fjordom
för de arne händarna.

Fader, moder, systrar alla
lycka till vår enkla sång
Från på våren givna stjärnan
som oss lyser mången gång
Glädjlig må vi julen fina
så i hyddet som i slate
Tusen glädjejd färtling
Tusen stämmer åter opp.

Tänkan man gick från gården ej längre

Nu föd vi allecannans tucker sedan
för det åt ni trakterat oss så väl
Til God vi även utan hjärtet beder
åt han välsignelse och fröjd er ger.

Hanhanda denna julen är den sista
som vi här på jorden lever nu
O, nu är vi dit rinn hjärtat månde brista
en ewig glädje uti himlen fa.

Nu sluta vi här denna gång åt synger
adjö till alla uti detta hus
Ti följa stjärnan för att sen färkunna
var julen föjd uti ete annat hus

Julsångarna var omkring 10-12 st.,
pojkar och flickor. Härledräkten be-
stod av en röd skjorta och dito byxor

varit en mosse kruskramm utan pappa
hosat dess. Dessutom hade gossarna
mössor utan vitt pappans arbor ger-
nerade med kult pappans. Flickorna
hade vita halsdukar. Julas var utstyrda
så ansträngt som möjligt. Hungeren den
varit så fint som möjligt.

Man gjorde facklor, som användes
då man på juldagen åkte till julottan.

Natten mellan trettondegoftorn och
trettiondegen gick man åter och njöng dels
samma sanger dels en del andra.

På juldagen på köket klödde man
ut sig och gick julbock från gården till gården,
klödde ut sig om riktigt bra och körningar,
samt hela vilt på alla sätt.

På julkoällen skulle en av familjen
gå ut och titta på föurstret. Den utan de
innevarande satt sätta vid bordet utan kniv
och skalle under året dör.

På julkoällen skulle en av familjen
sätta alla i familjen ellen alla husets mes-
testrar sina skor i en rosl. Den vars skor
under matten vändesig skulle dör under året.

Ljus som tändes under julkoällen
fingo inte släckas. De skulle brinna ned.

För 25.30 är sedan redan här på julen
från gården till gården och vetterade sinn hundar
över till anden byars bunnar.

Gamla lekar sosisla barnsäl, svin
kans brålazz, Tattiglosses begravnings, Smörjs
rovor och andra lektes under julen.

Pastor om valborgsmässoafton

Uppr. 1921

Under pastorsekkan fick man inte utföra några gravsättningar. Då dymmelonsdagen fick man inte slå ut askan.

För 5-6 år sedan fanns en grubbe i Torgste Sparssatr, som varje långfredag sinnde skålspulor i smedjan. Den bestod av arbete, koppande, lit åder, drog ut tänden, bestod av sjuka böle människor och djur o. s. v.

Talborghälsningarna äter man ägg, tänden eldrar, Tjärturnar och svinetare

Södd och skörd.

Då man sådde skulle man äta ägg, vilket man annu i dag gör.

Man skulle äta den sista jorden, brasa köde limporna.

Man fick inte köra mätsals då man växte huvud o. s. o.

Historia södeslaset man köpte in på äret skulle alltid vara vid stort som möjligt, om nästa års skörd skulle bli god. Sedan fanns här 5 år sedan köre i Med.

För att få god skörd och far att äta på eus egen gård under äret skulle givs god äring "lejde man en gammal gumma, som midsommarmatten gick naken över grannens ägor, släppte sitt linne efter sig samt med ur den dagg som förtvärde på linnet i eus egen myrkoståen. Då så sätte skulle näringen från grannens ägor gi bort och överflyttas på eus egen äga.

Our djar.

För att fås inte skalle "flöja", d.v.s. bop-
pa över, gjorde en gammal litet "hobens påke".
Hon skulle ha någon ström allt utan varje få.
För sitt besöök fick hon visa marken till.

Då kom under det de zingo på bete
blev sjuke, sådå de ha fått "skett", vilket
betrads med att en gubbe sköt ut skots
med en bissu över ryggen på kon.

Då man bar in gasagg, fick man
inte gå innat än nedbruket. Hjä som an-
väntes till avel zingo-mäntigen inte bär-
ros högre från marken än gasen bar
den innan hon nägpt. Gården fick hela
inte ligga på andra än sinn egen agg.

Fären skulle ha en hank av ett visst
försäg över handet, så skulle de inte
flöja. Over denne hank lärde en besöök-
jelseformel.

Då en kalv föddes, lärte den som
var med att hylste till vid kalvningen
en besöjkelseformel över honom som
lärde: "Kalv dit, kalv röd vite du inte leva
så här dr där".

I stora i vilken man sällskap
hade man alltid en styrspål.

Då någon var var sjuk, skulle den
åldsta mannen i gården eller från en
annan gård klöda av sig aldedels macker
bakaum kan samt olikt till henne med varje
klädesplagg, varefter hon klöddes på sig.
Tingen an gårds befolkningens fick medan
detta pågick vistes annat än innombur.

Förje körde då man gick fram för
dagarden, tog men en hotapp under

ärmen samt gick för varn till varje kö
och gav dem några stråv var. Sedan
fanns för 5 år sedan i Fred.

Dåle man nuvar kan klova
ha rede på den blivande kalvens föd
som takade man i en gryta en vit om.
Genom att titta i grytan kunde man se
båda delarna.

De kan klova skulle hela gården
befolknings med. Hade man frömmor
de skulle också denna med. Var allt en
möte ölmjötes taga i kalvens, om det
skulle bli någon lycka med den. Sedan
fanns för 5 år sedan i Fred.

Lär att karus inte skulle koste
mer än en gång, skulle festret släpas
beklädes över en Frästel samt haon.
det hugges av en long man och
fanns för 5 år sedan i Fred.

Då pörker sällade man aska över
karus rygg. De skulle därigenom bef
as från att bli lösiga under året.

De kar ova ejka skickades upp
en gabbe, som då han kom kostade om in
om igeum ladugårdsdörren och skrek:
"De' a' inja fara me' kva." Gabben gick
sedan med in i gården och blev bygde
på keffegijk. Gick sedan åter ned i lad
gården och kostade om mossen i kva krab
du kan rester sig och trögtvis vor bra.

Då långfredagen skulle hänsen
vägas, för att haken inte under året
skulle taga dem.

Da man på köttet platta de ny
ka, skulle man åter gå för ova till ova
kv och myälka tre osa skottor på galan

åt tantarna. Seden lade man gröjre i alla fäster på ledugården åtta åt tontarna. Till slut lade man helustsin i kars i fästerum. Seden fauns fir 5 år sedan i Fred. (Då man myckade dessor tre om å skötterna sade man: "Ta bort den lilla kossan".

Första vintermåndet kan fika efter kalveningen skulle innshälla i vissa proportioner följande åren: Hattetis bort, röte åkta cinnamon, oljefink följe amuskine, lavendelrat, svarv vittak och "jernets testamente". Seden fauns fir 5 år sedan i Fred.

Midsommarnatten plökade man blommor och blod utav olika träd
avslutat - 776c Kakola till dekret gam
utan man utan man utan de kalas
 så skulle kalveningen gå lite.

Sjukdomar och deras bat

Då man har värta skall man omgå den med en glänskål samt gäva med denas värde i sten; eftersom man kastar in salt i bakkagen och springer in i ett annat rum inan man här har saltat smällen och därtill färsömmen. Jag har hört många som bergett medlet. Om det händigt vet jag inte.

Då man fick utslag, skulle man kosta pengar i än. Man antogs nämligen ha räkt för sjörörelse. Pengarna skulle vara åtta 6 till 3 och åt 2 markstyver. Man fick inte se sig om då man fick därifrån; eftersom man pustade sig nedje-

- puster. Men tre är å röd samma till
på året då man rökte förr "skalle man
en viss till försöker sig att inte sätta ut fört
vettet på marken".

Tre sortes frossa; älten, våren
och medborgarsfrosan.

Älten batades genom att slå
ut smält bly i en skål med vatten. Sedan
skulle den sjukte äta mat som blivit
bländad med tjärblommor och "kalund".

Vårn batades genom att den sjukte
en torsdags natt gick tre varv omkring
en sten, soddde arka och sade: "Jag sår
och jag sår, när den här vinden kommer
upp, far jag min frason igen".

Här kunde dock skrymde en gus
med guld av sina geldringar, lade det
i vattnet och släg ut allt vatten.

Om man råkats förr alla fäste
söndrader på kroppen smälte en
gumma bly i vattnet och släg ut detta
på det ställe där man råkats förr.

Den som genom att råka förr å
drogit sig reumatisk värk batades genom
att klippa naglarna på händer och fötter
läggja allt i en bark och ställa barken
på det ställe där man trodde sig ha råkats
förr.

Barn som sades vara välbunden
skulle hädas genom att världen förd
mat och tre torsdagskocker å röd.

En gabbe som sades ha fått råkats
förr sätte en klok gumma. Gabben var
sjuk och låg hemma medan hans gumma
med gabbens skjorta reste till en klok
gumma som smälte bly och släg ut. Da

1690

den kloka gummian hemma hör sig ut från de denna procedur, var det ett misstag väsen under den sjuka gubben säng. Jag känner flera som var med om saken, unga mäninbar som gav i viljan att berätta om i samma.

Då och då småbarns skyddande

Då man gav till prästen för att döpa barn, satte man alltid en ögnöld och ett posturbaksblod i barnens kläder för att på så sätt skydda dem från trocken.

Trots att barn blev döpt, fick man inte släcka ljus i gården, ty då kunde trocken komma.

Sedan salen gjöts ned fick i playground som rikkörde småbarn hänga ut ty trocken kunde göra dem någon skada.

Trots man slog ut soittvattet niet efter småbarn, både man ett eldkällare i vattuet för att hålla trocken borta.

Om en hässande kvinna trampade i åluskred blev det barn som föddes på något sätt vanskött eller lyftt. För att förhindra detta smordes åluskorvar. Sedan fanns ju en 15-20 år sedan många. Blakvarvor finnes också. Den som tog pengar eller dygliket ur en åluskvarn blev sjuk. I Ryd finns flera åluskorvar.

Mat och dryck.

Då man satt och åt mode att var sin tillrik och öste sig an

maten. Då man slutat åta tog man utvid med sin egen sked eller kniv för smakbitar efterat. Seden finns kvar i Fred.

Om man gav bort nöjäk hållades tre små skinkor på golvet, tre myror satt lades i nöjäkken och om hålls den en stund över eld. Gav man bort bröd, kåt eller något annat i matvagnen med fingrarna bort om sinnlar och kostade på golvet åt tontarna. Likadant gjorde man med nöjäl och att annat. Om man händevis glömt saken, och den och den som fått brödet eber vad det nu var och stoppat ned det, måste han åter taga upp det, så att man fick myrra av sina sju svenor. Seden finns aldedes likatidens kvar i Fred på det ställe.

Man gick inte utomhus med en nöjäkkflaska utan att ha lock på den och utan att fört hålla den över eld och lägga en myrra satt i den. Elden behödde inte vara större än en binmande Tändsticka. Seden finns kvar i Fred.

Nj.

Trod finger inte kuggas annat än under ny. Tirket skulle bli starkare där. Seden finns allmänt kvar.

Något snytt företag kom inte i finger annat än under ny.

Det skulle alltid lysost till åkterskaps under ny. Åkterskopet blev inte lyckligt annars? Det detta iaktta

1690

ges annu alltid i arten.

Jakt.

För att få jakttlycka gick man till nattvarden, satsade sig på så sätt en abbat, satte upp den och sköt pick på den och fick på så sätt jakttlyckan. Några träffade hunden man än siktade;

Men man tog sedan bort blad till färlodding i bosan.

Lärebud och dylikt.

Om man sätter sig på en sij där man var ute och gick och blev hittat, spottade man tre gånger. Då man resatte sig trögsade man med jängarna tre gånger samt spottade åter tre gånger.

Då kappeswanar sätter högt på spisen, kommer det någon skovlur kring på besök.

Då katten sitter på golvet och slickar sig i andan får man frammande från det håll varut kattens nävar pekar.

Om man matar åt något av en sorts mat, skulle katten fårlot smaka.

Om man t.ex. gjorde kalost fick inga smaka den förrän katten fårlot fåte.

När en person kände sig sörning då han fick frammande, blev den frammande rik i framtidern.

Då en blomrundel fick inga blommor planteras på mittet av rundelen bygde de dag nästan i huset under det.

Vigt 1821 fick man frammeande och denne
säg litet szi odlaktig ut, taga fruktträderna
ut uran sig sina halsdukar, brödde dem
under växterna benet, kastade på den
samt spärrade tre gånger. Seden finns
koar i Fred.

Då man fick släta förtta och
klappa i öre, skulle man kasta ut en ster,
en brändbit eller något annat för att
affri åt ojärön. Seden finns koar i
Fred.

Om man högg ut röd, skul-
le man hugga tre flisor och spara
dena. När man fått omkull rödet,
lade man flisorna på stubben. Hade
man gjort sågot skoda åt ökront, så
var den på detta sätt frossen.

För 10 år sedan bodde man i Tors-
gesta en så kallad leffarklubba. Då
dette sätte undveks att leffarna fler
nötter å red. Taga på samma ställe. Den
som en natt haft leffare behördes
den inte taga emot vägen förrän alla
andra gårdar i byn hemskets. Men
då man blev i kar var det inte lön
att seka den härberge och mat.

Gårdar och skatter källar

a. dy.

Orten heter en plats i Tillinge
där 9 gårdesgårdar möta varanden.
För länge sedan har här stått ett slag
slaget i Gate skyg. Från denna tid
finnes i ett utan dess gårdesgårdar
en kista med en skatt nedgränd. Man
har här flera gånger frossat sin

lycka givna att grön efter kistan. Då senare tid har man sett marken efter, att någon där varit och grävt. En pojke som gick förbi där såg en gång kistan samt en kross och ett svärd samt hörde en röst som sade: "Se på honom där så han aldrun titlar", och så farsoann sjuar.

I Farmonsbö vid Rönnäs sätte man för en 40 år sedan ut just åt Tantens på en särskild kommare på stenskullen varje dag under hela året. Den fick bude man om döder barn på samma dag.

I samma trakt finns också en gabbe som hade en malnfyndighet, vilken ingen annan visste var den fanns. Den sades vara gift med det trakten samt att detta ha ålla barn och hade på grund dina sin lycka. Varje gång han förtill sin malnfyndighet sjung han en sång. Denne har jag glout.

I en backe i Reed finns också en skatt, en geldoaga. Den som kan gå omkring backen boklängs med en sele på ryggen skall få geldoagnen. En som forsakt fick se så många märkt vändiga saker at han övergår.

I Tacknöd Tillinge finns en källa kallad Blodkällan. Där skall man ha sete tantar och andra märknadiga saker. Då samma ställe finns också en kista. En som er gång försiktigt går fram denna fick se en häxa som kom dragande med ett hälles och sade "Till Stockholm på din". Mannen kunde inte ligga utan sade nogonting och kunde därjärligen inte finna skatten. Forut sättning

en för att man skulle finna kistan och
nämligen att man var tyxt.

I en källa i Ytterby Brod var
man under tiden som senaste tider ofta
genom att varje gång man gick förbi
lägger en ristkvist eller noga töra där.
Källan har aldrig föllit igen.

I en källa i Österbo Sparreström
körde man då man gick dit om man ska-
de passa omkull med sotlåspannen då
man gick därifrån.

Trefaldighetsaffären gick man
alltid ihållan ur källan: Tengölls
källa i Sparreström, Lundby i Tillinge
Närskon och Värka i Brod här åte in
många Sömmegarns källor. Dit ock
förföljde man fin 50 år sedan fram fle-
ra landstings. 26 år om Torgestå körde på
s. m. långa rader med skyttaros av
sjukta. Då de sedan körde hem, hade
de korgar och byxor med lera och vete
I Sömmegarns kyrka har funnits en si-
samling krycker och käppor efter sa-
dana som blivit fiska.

Troll näcken om, om

Jag har här försiktigt lektur upp
en del saker som jag hört hos gamla ge-
bar och gammor. Mycket gick mig in
förbi tyda de kommo i gång fanns
ingen möjlighet att hinna med.
Dessutom saknades många gamla d-
so sedan ännu i dag: De gamla som
jag trodde skulle komma åt berätta
mig många märkvärdiga saker och

Ting, och som jag vet oekliges var
neder på mer än andra vägrade absolut
att lämna värger som hälst upplysning.
Jag kunde också tillägga att en gubbe
som jag talat med har sett en kort
näckre. Ibland var ute och kände en
natt om kom till en koarn där han
fick höra om den allra oekraste musiken
"Jag hoddde", sade han: "att det var
dås i koarne och gick dit och såg egentligen
jag såg in genom ett fönster men kunde
inte upptäcka nöjdanting och gick
därför utan koarnen. Då jag kom till
koarnfallet satt näckern där och spelade
de ful. Och jag glömmer aldrig", till
de gubbar: "var ockert det var"
Dessutom berättade han mig att han
nu skulle före sig var utesida gick till
en koall. Bort som han gick fick
han höra hur det susade i luften som
var konur. Då han tittade upp fick
han se en hel soåm av små bralle, tom-
ter och äldor. Ibland såg arbete en
gäng skogspur och en hel bjord och gus-
sa jettar. Då han försökte tillägga
sig ett av de granna djuren ~~forsam~~
altsammans. Många andas märk-
a vändiga synar hos han arbetat sitt
men jag kommer inte in i flera.